

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΠΛΕΙΟΚΑΙΝΙΚΩΝ ΙΖΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΜΕΣΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΥΛΑΚΑ (ΟΧΘΕΣ ΠΡΑΜΟΡΙΤΣΑ, ΓΡΕΒΕΝΑ)*

I. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ¹, A. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΔΙΑΚΑΝΤΩΝΗ¹, A. ΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ¹, E. ΜΩΡΑΪΤΗ²,
M.P. ΜΙΡΚΟΥ² & X. ΣΑΡΟΓΛΑΟΥ¹

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η λεπτομερής λιθοστρωματογραφική μελέτη των μεταλπικών αποθέσεων στις όχθες του ποταμού Πραμορίτη – παραπόταμου του Αλιάκμονα βρόεια των Γρεβενών, έδειξε ότι οι θαλάσσιες αποθέσεις των μολασσικών σχηματισμών δεν σταματούν στο Ανώτερο Μειόκαινο, αλλά συνεχίζουν τουλάχιστον και στο Κάτω Πλειόκαινο. Συστηματική δειγματοληψία έδωσε πλήθος πελαγικών και βενθονικών απολιθωμάτων (*Bulimina exilis*, *Bulimina costata*, *Neogloboquadrina acostaensis*, *Globigerinella pseudobesa*, *Globoquadrina venezuelana*, *Neoepionides schreibersii*, *Pulleniatina obliquiloculata*, *Dorothea gibbosa*) και ναννοαπολιθωμάτων (*Amaurolithus delicatus*, *Discoaster quinqueramus* (Βιοζώνη NN11b) και *Ceratolithus rugosus* (Βιοζώνη NN13), (MARTINI, 1971 and OKADA & BUKRY, 1980), τα οποία αποδεικνύουν ότι η θαλάσσια φάση συνεχίστηκε τουλάχιστον μέχρι και το Κάτω Πλειόκαινο και ότι το περιβάλλον απόθεσης των ιζημάτων αυτών ήταν παράκτιο με ζεστά νερά. Τέλος, περιγράφονται ορισμένα γνωρίσματα των πλειοκαινικών ιζημάτων με βάση μακρο- και μικροσκοπικές παρατηρήσεις.

ABSTRACT

Detailed lithostratigraphic study of the postalpine deposits that build Pramoritsa river banks – tributary of Aliakmonas river- north of Grevena (Greece), showed that the marine molassic deposition did not cease in the Upper Miocene but continued in the Lower Pliocene, too. Systematic sampling revealed abundant pelagic and benthic fossils, the presence of which (*Bulimina exilis*, *Bulimina costata*, *Neogloboquadrina acostaensis*, *Globigerinella pseudobesa*, *Globoquadrina venezuelana*, *Neoepionides schreibersii*, *Pulleniatina obliquiloculata*, *Dorothea gibbosa*) proves that marine facies went on, at least, until the Lower Pliocene and that the depositional environment was characterized as coastal with warm waters. According to the Nannoplankton flora correlated with standard nannoplankton –zones-subzones NN11b (*Amaurolithus delicatus*, *Discoaster quinqueramus*) and NN13 (*Ceratolithus rugosus*) of MARTINI, 1971 and OKADA & BUKRY, 1980 during the Late Miocene - Early Pliocene. Besides, some characteristics of the Pliocene sediments are described, based on macro- and microscopic observations.

KEY WORDS : Lower Pliocene, benthic and planktonic Foraminifera, nannofossils, Grevena, NW Greece.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ: Κατώτερο Πλειόκαινο, βενθονικά και πλαγκτονικά Τοξηματοφόρα, ναννοαπολιθώματα, Γρεβενά, ΒΔ Ελλάδα.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η λιθοστρωματογραφική διάρρηση της Μεσοελληνικής αύλακας, που καθιέρωσε ο BRUNN (1956) αποτελεί την καλύτερη μέχρι τώρα ανάλυση των μολασσικών αποθέσεων.

Ο BRUNN (1956) δέχεται ότι η Μεσοελληνική αύλακα, ΒΔ-ΝΑ διεύθυνσης, έχει πληρωθεί με θαλάσσια ιζηματά από το Ανώτερο Ηώκαινο (Σχηματισμός Κρανιάς) μέχρι το δρυό Μέσου – Ανώτερου Μειόκαινου (Σχηματισμός Όντριας). Ακολούθως η λεκάνη έχει πληρωθεί με λιμναϊκές ή χερσαϊκές πλειο-τεταρτογενείς αποθέσεις. Πιο συγκεκριμένα ο BRUNN (1956) για την περιοχή μελέτης υποστηρίζει ότι: α)τα τελευταία θαλάσσια μολασσικά ιζηματά αποτέλησαν κατά το Τορτόνιο ή Ανωτ. Μειόκαινο, β)το πέρασμα από το Μειόκαινο στο Πλειόκαινο γίνεται με ποτάμιες αποθέσεις. Τέτοιες αποθέσεις δεν υπάρχουν στην περιοχή παρά μόνο στην

* THE PRESENCE OF MARINE PLIOCENE SEDIMENTS IN THE MESOHELLENIC TROUGH (PRAMORITSA BANKS, GREVENA, GREECE). Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

1. Univ. of Athens, Faculty of Geology, Panepistimiopolis Zografou, 15784, Athens Greece, fountoulis@geol.uoa.gr

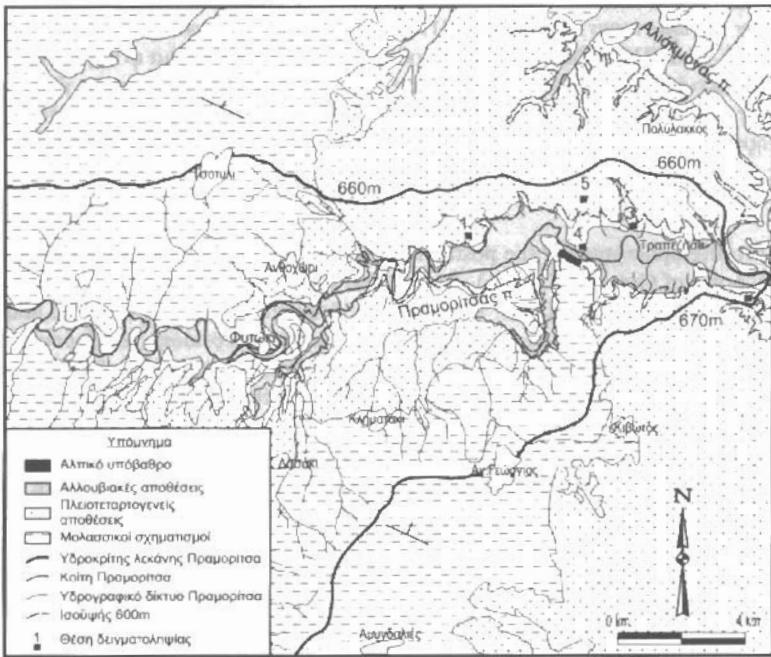
2. Institute of Geological and Mining Research, 70, Mesogion str., 11527, Athens Greece, moraiti@igme.gr

Αλβανία, γ)βόρεια από τα Γρεβενά προς τη Νεάπολη, οι πλειοκαινικές και κατωτεταρτογενείς αποθέσεις είναι αμμώδεις και περιέχουν άφθονα υπολείμματα θηλωστικών(π.χ. *Mastodon borsoni*, Βιλλαφράγκιας ηλικίας), δ)οι ανωτεταρτογενείς αποθέσεις αντιστοιχούν σε λιμναία ίζηματα, που περιέχουν άφθονα *Planorbis*, *Lymnaea*, κ.ά., δυτικά από τα Σέρβια.

Η περιοχή μελέτης βρίσκεται περίπου 25km βόρεια των Γρεβενών, ανήκει στο βόρειο τμήμα της υδρολογικής λεκάνης του Πραμορίτσα που είναι παραπόταμος του Αλιάκμονα (Εικ. 1).

Από νεοτεκτονική άποψη, η περιοχή μελέτης βρίσκεται στο δριό δύο ορηξιτέμπαχών, του Τσοτούλιου στα βόρεια και των Γρεβενών στα νότια, τα οποία οριοθετούνται μεταξύ τους από τη ορηξιγενή ζώνη Πραμορίτσα (ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ & ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 1999). Τα δύο αυτά ορηξιτέμπαχά συνιστούν 2^η τάξης νεοτεκτονικές μακροδομές στο βύθισμα της Μεσοελληνικής αύλακας. Κύρια χαρακτηριστικά αυτών των ορηξιτέμπαχών είναι τα ακόλουθα (ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ & ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 1999):

- Στο ορηξιτέμπαχο Τσοτούλιου απαντούν αποκλειστικά οι νεότεροι σχηματισμοί της Μεσοελληνικής αύλακας (Σχηματισμοί Τσοτούλιου, Όντριας ανιωμεικαινικής ηλικίας) με σταθερή κλίση των στρωμάτων προς τα ΒΑ.
- Στο ορηξιτέμπαχο Γρεβενών απαντά κυρίως ο σχηματισμός Πενταλόφου (Ακουνιτάνιο). Οι κλίσεις των στρωμάτων δεν έχουν σταθερή φορά και κλίνουν προς τα ΒΑ, τα ΒΔ και τα ΝΔ.

Εικ. 1: Σχηματικός γεωλογικός χάρτης της περιοχής μελέτης με τις θέσεις δειγματοληψίας.

Fig. 1: Schematic Geological map of the study area with the sampling locations.

Σύμφωνα με τον BRUNN, (1956), στην εν λόγω περιοχή απαντούν κυρίως θαλάσσιες μολασσικές και λιμναίες ή χερσαίες πλειοτεταρτογενείς αποθέσεις. Μόνο μία μικρή εμφάνιση ασβεστόλιθων της ανωχρητιδικής επίκλισης εμφανίζεται στην κοίτη του Πραμορίτσα κοντά στη συμβολή του με τον Αλιάκμονα. Όσον αφορά τους μολασσικούς σχηματισμούς, στη στενή περιοχή μελέτης απαντούν μόνο οι σχηματισμοί Πενταλόφου (Ακουνιτάνιο) και Τσοτούλιου (Βουρδιγάλι).

Στην περιοχή μελέτης, οι κύριες πλειοτεταρτογενείς αποθέσεις είναι αυτές της λεκάνης Γρεβενών-Νεάπολης, τις οποίες διατέμενε στην πορεία του ο ποταμός Πραμορίτσας. Αυτές καταλαμβάνουν σημαντική έκταση κυρίως στο ανατολικό τμήμα της λεκάνης του ποταμού, ενώ στο κεντρικό τμήμα απαντώνται υπολείμματικές εμφανίσεις τους σε μεγαλύτερα υψόμετρα.

Ο ELTGEN (1986) έθεσε υπό αμφισβήτηση την ποταμολιμναία προέλευση των πλειοκαινικών αποθέσεων στην περιοχή νότια της Ψηφιακής Βιβλιοθήκης "Θεόφραστος"-Τμήμα Γεωλογίας ΑΙ.Πλάσσονται ενώ μερικές φορές υπάρχουν ενδείξεις για υφάλμυρη φάση. Οι απόψεις του βασίστηκαν σε πετρογραφικές παρατηρήσεις καθώς

και παλαιοιντολογικά ευρήματα, που περιλαμβάνουν βενθονικά και πλαγκτονικά γένη Τρηματοφόρων, χωρίς όμως να αναφέρει είδη. Πιο συγκεκριμένα αναφέρει ότι η θαλάσσια ιζηματογένεση στο τμήμα αυτό της Μεσοελληνικής αύλακας συνεχίζεται κατά τη διάρκεια ολόκληρου του Πλεισκαίνου χωρίς να εξειδικεύει τα είδη των απολιθωμάτων ή ακόμα και τις θέσεις, που εντοπίστηκαν.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η παρουσίαση νέων στοιχείων, που αφορούν στην κατά το δυνατό λεπτομερή λιθοστρωματογραφική διάρθρωση των ιζημάτων χυρίως κατά το Πλεισκαίνο με την αναλυτική περιγραφή των ειδών των απολιθωμάτων (Τρηματοφόρων και ναννοαπολιθωμάτων), που χαρακτηρίζουν τη φάση και την ηλικία των ιζημάτων, σε ποιές θέσεις απαντούν επακριβώς καθώς και ορισμένα γνωρίσματα των ιζημάτων αυτών.

2. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΜΩΝ

Γενικά

Στην περιοχή μελέτης πραγματοποιήθηκε πλήθος τομών προκειμένου να μελετηθούν οι υπερχείμενες των σχηματισμών Πενταλόφου και Τσοτούλου αποθέσεις. Από αυτές παρουσιάζονται δι 4 πιο αντιπροσωπευτικές.

ΤΟΜΗ ΣΤΗ ΘΕΣΗ 1

Πρόσκειται για μία τομή συνολικού πάχους 15m. Τα πρώτα 10m αποτελούνται από λεπτόκοκκη άμμο, με ασθενή σταυρωτή στρώση αρχικά, η οποία πιο πάνω γίνεται κανονική. Το ανώτερο τμήμα της τομής αποτελείται από χονδρόκοκκη άμμο, χαλίκια και κροκάλες σε σταυρωτή στρώση, που καταλήγουν σε άστρωτο κροκαλοπαγή με ποικιλο μέγεθος κροκαλών. Στα κροκαλοπαγή παρεμβάλλονται ορίζοντες άμμου με σταυρωτή στρώση. Στα ανώτερα τμήματα της τομής απαντούν -ασύμφωνα- ανομοιόμορφα κροκαλολατυποπαγή.

Στα δείγματα, που πάρθηκαν από τους ορίζοντες A, B και C προσδιορίστηκαν τα απολιθώματα, που φαίνονται στον ΠΙΝΑΚΑ I (TABLE I).

ΗΑΙΚΙΑ

Με βάση τις στρωματογραφικές εξαπλώσεις των Τρηματοφόρων και κυρίως του *Bulimina exilis* (BRADY)(Κάτω, Μέσο, Άνω Πλεισκαίνο - Πλειστόκαινο), *Bulimina costata* (D'ORB.)(Τορτόνιο - Πλεισκαίνο με κύρια εξάπλωση στο Κ. Πλεισκαίνο) και των ναννοαπολιθωμάτων, που χαρακτηρίζουν την βιοζώνη NN13 (*Ceratolithus nigerus*) και που απαντούν στους ορίζοντες A, B και C προκύπτει ότι η ηλικία των αποθέσεων είναι τουλάχιστον Κατώτερο Πλεισκαίνο.

Παλαιοοικολογία - παλαιοπεριβάλλον

Η παρουσία ακανθών Εχίνων και βενθονικών Τρηματοφόρων υποδηλώνει καθαρά θαλάσσιο παράκτιο περιβάλλον, με ζεστά νερά. Επίσης η παρουσία των ασβεστικών σωλήνων υποδηλώνει ζεστά νερά. Ειδικώτερα για τον ορίζοντα C το πλαγκτονικό Τρηματοφόρο *Globigerinoides ruber* (ζεστά τροπικά- υποτροπικά νερά, βάθος μέχρι τα 50 m) και το βενθονικό Τρηματοφόρο *Uvigerina peregrina* (βάθος συνήθως μεταξύ 30-70 m) υποδηλώνουν βάθος γύρω στα 50m και ζεστά νερά (G.& J.J.BIZON, 1984).

ΤΟΜΗ ΣΤΗ ΘΕΣΗ 2

Και σε αυτή την τομή όπου τα στρώματα είναι χαρακτηριστικά ευδιάκριτα, ελήφθησαν δείγματα από πέντε ορίζοντες, οι οποίοι από τον αρχαιότερο προς το νεότερο έχουν ως εξής. Ορίζοντας A: γκρι εύθυρη μεσόκοκκη έως χονδρόκοκκη άμμος σε σταυρωτή στρώση με παρουσία χαλίκων τοπικά, Ορίζοντας B: μπεζ εύθυρη μεσόκοκκη άμμος. Αξιοσημείωτο είναι ότι στο σημείο αυτό βρέθηκαν ψαμμιτικοί κόνδυλοι ποικιλού μεγέθους με πυρηνά ο καθένας μια κροκάλα. Ορίζοντας C: συνεκτική πρασινωπή-γκρι ίλυς. Κάτω από τον ορίζοντα D παρατηρείται γκρι χονδρόκοκκη άμμος σε σταυρωτή στρώση με χαλίκια, όπως απεικονίζεται στην τομή. Ορίζοντας E: μπεζ άμμος. Ορίζοντας E: καφέ ίλυς. Στον ορίζοντα αυτόν υπέρχειται άλλος με κυρίαρχη την παρουσία ασβεστικών συγκριμάτων.

Στα δείγματα που πάρθηκαν από τους ορίζοντες A, D και E προσδιορίστηκαν τα απολιθώματα, που φαίνονται στον ΠΙΝΑΚΑ II (TABLE II).

ΠΙΝΑΚΑΣ I (TABLE I)

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ / FOSSILS	ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ / HORIZONS		
	A	B	C
ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ (FORAMINIFERA)			
<i>Ammonia beccarii</i> (LINNE)	---	---	---
<i>Bolivina</i> spp.			
<i>Brizalina dilatata</i> (REUSS)		---	
<i>Bulimina costata</i> (D' ORBÉGNY)		---	
<i>Bulimina exilis</i> (BRADY)	---		
<i>Cibicidoides pseudoungerianus</i> (CUSHMAN)			
<i>Globigerina apertura</i> (CUSHMAN)			
<i>Globigerina falconensis</i> (D' ORBIGNY)	---		
<i>Globigerinella</i> sp.	---	---	
<i>Globigerinoides ruber</i> (D' ORB.)			
<i>Globigerinoides trilobus</i> (REUSS)			
<i>Globorotalia scitula</i> (BRADY)	---		
<i>Globoquadrina dehiscens</i> (CHAPMAN, PARR, COLLINS)			
<i>Hanzawaia boueana</i> (D' ORB.)	---		
<i>Lenticulina</i> sp.			
<i>Melonis padanum</i> (PERCONIG)			
<i>Neogloboquadrina acoastaensis</i> (BLOW)	---	---	
<i>Sphaeroidina bulloides</i> (D' ORBIGNY)	---		
<i>Uvigerina peregrina</i> (CUSHMAN)			
NΑΝΝΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ (NANNOPLANKTON)			
<i>Amaurolithus delicatus</i> (MARTINI & MULLER)	---		
<i>Amaurolithus primus</i> (BUKRY & PERCIVAL)	---		
<i>Amaurolithus tricorniculatus</i> (GARTNER)	---	---	
<i>Cheratolithus rugosus</i> (BUKRY & BRAMLETTE)	---	---	
<i>Discoaster asymmetricus</i> (GARTNER)			
<i>Discoaster decorus</i> (BUKRY)			
<i>Discoaster quinqueramus</i> (GARTNER)	---		
<i>Discoaster calcaris</i> (GARTNER)			
<i>Discoaster surculus</i> (MARTINI & BRAMLETTE)	---	---	
<i>Discoaster variabilis</i> (MARTINI & BRAMLETTE)	---	---	
<i>Discoaster</i> sp.			
<i>Heliosphaera</i> sp.			
<i>Reticulofenestra pseudoumbilica</i> (GARTNER)			
<i>Sphenolithus</i> sp.			
<i>Sphenolithus abies</i> (DEFLANDRE)		---	
<i>Schyphosphaera graphica</i> (MULLER)		---	
ΟΣΤΡΑΚΩΔΗ (OSTRACODS)			
ΑΚΤΙΝΟΖΩΑ (RADIOLARIA)			
ΕΧΙΝΟΕΙΔΗ (ECHINOIDEA)			

Ηλικία

Με βάση τις στρωματογραφικές εξαπλώσεις των Τρηματοφόρων *Bulimina costata* (Τορτόνιο - Πλειόχαινο με κύρια ανάπτυξη στο Κάτω Πλειόχαινο), *Pulleniatina obliquiloculata* (Πλειόχαινο- σήμερα), *Bulimina minima* (Τορτόνιο - Κάτω - Μέσο Πλειόχαινο), *Cibicides refulgens* (D' ORB.) (Τορτόνιο- Κάτω- Μέσο Πλειόχαινο), *Globigerinella pseudobesa* (Μ. Μειόχαινο- Κ. Πλειόχαινο), *Globoquadrina venezuelana* (Μ. Ηόχαινο - Κ. Πλειόχαινο), *Globulina fissicostata* (Κ.-Μ. Πλειόχαινο), *Gyroidinoides neosoldanii* (Μειόχαινο- Πλειόχαινο) *Neogloboquadrina acoastensis* (BLOW)(Τορτόνιο- Κατώτερο Πλειόχαινο), *Uvigerina longistriata* (Τορτόνιο- Κ. Πλειόχαινο), που απαντούν στους ορίζοντες Α, Δ και Ε προκύπτει ότι η ηλικία των αποθέσεων πρέπει να είναι τουλάχιστον Κατώτερο Πλειόχαινο.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ (TABLE II)

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ / FOSSILS	ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ / HORIZONS		
	A	D	E
ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ (FORAMINIFERA)			
<i>Astrononion stelligerum</i> (D' ORB.)			---
<i>Bolivina</i> sp.			---
<i>Bolivina</i> sp.			---
<i>Brizalina aenariensis</i> (COSTA)			---
<i>Bulimina alazanensis</i>			---
<i>Bulimina costata</i> (D' ORB.)			---
<i>Bulimina minima</i>			---
<i>Cibicides refulgens</i> (DE MONFORT)			---
<i>Cibicides pseudoungerianus</i> (CUSHMAN)			---
<i>Cribroelphidium semistriatum</i>			---
<i>Globigerina apertura</i> (CUSHMAN)			---
<i>Globigerina ciperoensis</i>			---
<i>Globigerina falconensis</i> (BLOW)			---
<i>Globigerina</i> sp.			---
<i>Globigerina woodi</i> (JENKINS)			---
<i>Globigerinella</i> sp.			---
<i>Globigerinita</i> sp.			---
<i>Globigerinoides extremus</i> (BOLLI & BERMUDEZ)			---
<i>Globigerinoides trilobus</i> (REUSS)			---
<i>Globoquadrina dehiscens</i> (CHAPMAN, PARR & COLLINS)			---
<i>Globoquadrina venezuelana</i> (FINLAY)			---
<i>Globorotalia scitula</i> (BRADY)			---
<i>Globalina</i> sp.			---
<i>Gyroidinoides neosoldanii</i> (BROTZEN)			---
<i>Hanzawaia boueana</i> (D' ORB.)			---
<i>Haplophragmoides obliquecarinatus</i>			---
<i>Lagenidae</i>			---
<i>Lenticulina rotulatus</i> (LAMARCK)			---
<i>Lenticulina</i> sp.			---
<i>Martinottiella communis</i> (D' ORB.)			---
<i>Melonis pompilioides</i> (FCHTEL & MOLL)			---
<i>Neogloborotalia acostaensis</i> (BLOW)			---
<i>Neopponides schreibersii</i> (D' ORB.)			---
<i>Orbulina universa</i>			---
<i>Pullenia bulloides</i>			---
<i>Pulleniatina obliquiloculata</i>			---
<i>Uvigerina longistriata</i> (PERCONIG)			---
ΑΚΤΙΝΟΖΩΑ (RADIOLARIA)			
ΕΧΙΝΟΕΙΔΗ (ECHINOIDEA)			
ΝΑΝΝΟΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ (NANNOPLANKTON)			
ΟΣΤΡΑΚΩΔΗ (OSTRACODS)			

Παλαιοοικολογία - παλαιοπεριβάλλον

Η παρουσία ακανθών Εχίνων, βενθονικών Τρηματοφόρων και ασβεστικών σωλήνων υποδηλώνει καθαρά θαλάσσιο παράκτιο περιβάλλον, με ζεστά νερά.

Ειδικότερα για τον ορίζοντα A το πλαγκτονικό τρηματοφόρο *Orbulina universa* (ζεστά τροπικά- υποτροπικά νερά, βάθος μέχρι τα 50 m) και το βενθονικό *Pullenia bulloides* (εμφανίζεται συνήθως στα 90 m) υποδηλώνουν ένα βάθος γύρω στα 50 m και ζεστά νερά (BIZON et al. 1972, G. & J. J. BIZON, 1984), ενώ για τον ορίζοντα C το βενθονικό *Hanzawaia boueana* (επίφυτο, συνδεδεμένο με την ευφωτική ζώνη) δείχνει υποπαράκτιο έως περιπαράκτιο περιβάλλον (VENEC - PEYRE, 1984).

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας, Α.Π.Θ.

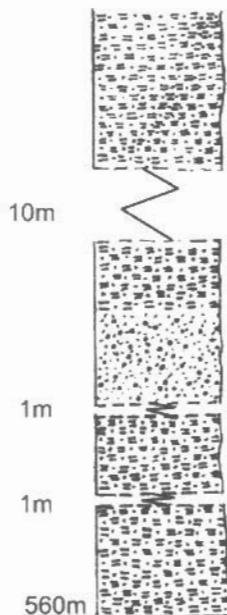
ΤΟΜΗ ΣΤΗ ΘΕΣΗ 3

Σ' αυτή την τομή περιγράφονται πέντε ορίζοντες από τους οποίους οι τέσσερις έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά. Ορίζοντες A,B,D,E: πρόκειται για μιτές χαλαρή εύθρυπτη λεπτόχοκκη με στρωμάτωση άμμου, χωρίς σταυρωτή στρώση. Ορίζοντας C: γκρι χονδρόβοκκη άμμος με χαλίκια χωρίς σταυρωτή στρώση.

Στα δείγματα που πάρθηκαν από τους ορίζοντες A, D και E προσδιορίστηκαν τα απολιθώματα που φαίνονται στον ΠΙΝΑΚΑ III (TABLE III).

ΠΙΝΑΚΑΣ III (TABLE III)

ΘΕΣΗ 3

E

10m

D

1m

C

1m

B

560m

A

2m
1m
0

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ / FOSSILS	ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ / HORIZONS	A	D	E
NANNOAPOLIΘΩΜΑΤΑ (NANNOPLANKTON)				
<i>Calcidiscus leptoporus</i> (MURRAY & BLACKMANN)		---		
<i>Discoaster calcaris</i> (GARTNER)		---	---	---
<i>Discoaster intercalaris</i> (BUKRY)		---	---	---
<i>Discoaster neohamatus</i> (BUKRY & BRAMLETTE)		---	---	---
<i>Discoaster quinqueramus</i> (GARTNER)		---	---	---
<i>Discoaster sp.</i>		---	---	---
<i>Coccolithus sp.</i>		---		
<i>Sphenolithus neoabies</i> (BUKRY & BRAMLETTE)		---		
<i>Sphenolithus sp.</i>		---	---	---
ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ (FORAMINIFERA)				
<i>Ammonia beccarii</i> LINNE)		---	---	---
<i>Asterigerinella planorbis</i> (D' ORB.)		---		
<i>Bulimina sp.</i>		---		
<i>Dorothyia gibbosa</i> (D' ORB.)		---		
<i>Elphidium crispum</i> (LINNE)		---		
<i>Globigerina falconensis</i> (BLOW)		---		
<i>Globigerinella pseudobesa</i>		---		
<i>Globigerinella siphonifera</i>		---		
<i>Globigerinella glutinata</i>		---		
<i>Globigerinoides primordius</i>		---		
<i>Globigerinoides trilobus</i> (REUSS)		---		
<i>Globoquadrina dehiscens</i> (CHAPMAN, PARR & COLLINS)		---		
<i>Globoquadrina venezuelana</i> (FINLAY)		---		
<i>Neogloboquadrina acostaensis</i> (BLOW)		---		
<i>Uvigerina sp.</i>		---		
ΑΚΤΙΝΟΖΩΑ (RADIOLARIA)		---		---
ΕΧΙΝΟΕΙΔΗ (ECHINOIDEA)		---		
ΟΣΤΡΑΚΩΔΗ (OSTRACODS)				

Ηλικία

Με βάση τα ναννοαπολιθώματα που απαντούν στον ορίζοντα A η ηλικία των ζημάτων αυτών χαρακτηρίζεται από την βιοζώνη NN11 (*Discoaster quinqueramus*) που χαρακτηρίζει το Ανώτερο Μειόκαινο. Με βάση τα ναννοαπολιθώματα που απαντούν στους ορίζοντες D και E προσδιορίζεται η βιοζώνη NN13 (*Ceratolithus rugosus*) δηλαδή ηλικία τουλάχιστον Κάτω Πλειοκανική.

Παλαιοαιωνισμός - παλαιαιστεργάλλοι

Η παρουσία ακανθών Εχίνων και βενθονικών Τρηματοφόρων και ασβεστιτικών σωλήνων υποδηλώνει καθαρά θαλάσσιο παράκτιο περιβάλλον, με ζεστά νερά.

Ειδικώτερα για τον ορίζοντα A τα βενθονικά τρηματοφόρα *Elphidium crispum* και *Asterigerina planorbis* επειδή είναι επίφυτα συνοδεύται με την ενθαλάσσιη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας Α.Π.Θ.

TOMH STH ΘΕΣΗ 4

Βρίσκεται βόρεια της κοίτης του Πραμορίτσα. Στη βάση της τομής απαντά πρασινωπή έως γκρι μεσόκοκκη άμμος στην οποία παρατηρείται έντονη κατά τόπους σταυρωτή στρώση. Στα επόμενα 3μ. οι ενστρώσεις της ίδιας άμμου εναλλάσσονται με χαλίκια μεγέθους 1 εκ. Στα επόμενα 1-2μ. το υλικό είναι πιο λεπτομερές, λεπτόκοκκη άμμος έως αργιλούλινς με σταυρωτή στρώση πάλι. Επίσης, παρατηρείται ασύμφωνα πάνω στην προηγούμενη ακολουθία υλικό ποταμοχειμάριας προέλευσης, σύγχρονη ίνως αναβαθμίδα του Πραμορίτσα. Πρόκειται για ερυθροκάστανη άμμο με κροκάλες διαμετρού £20εκ.

TOMH STH ΘΕΣΗ 5

Η τομή έχει συνολικό πάχος 20μ. Στη βάση εμφανίζεται μαργαϊκός ορίζοντας. Τα επόμενα 8μ. κυριαρχούνται από άμμους, μεσόκοκκες εώς χονδρόκοκκες, και χαλίκια με σταυρωτή στρώση. Στα ανώτερα στρώματα αυτού του πρώτου τμήματος, μέσα σε ορίζοντες με χαλίκια, παρεμβάλλονται ενδιαστρώσεις μαύρου υλικού που πιθανότατα αντιστοιχούν σε φυτικά λειψάνα. Το υπόλοιπο τμήμα της τομής παρουσιάζει διαβάθμιση από λεπτόκοκκη σε χονδρόκοκκη με στρωμάτωση άμμο και χαλίκια με σταυρωτή στρώση που γίνεται πιο ισχυρή στους ανώτερους ορίζοντες.

Σε διτλανή τομή ύψους 2μ. παρατηρείται ίδια διαβάθμιση από λεπτόκοκκα σε χονδρόκοκκα μέχρι τεμάχη μεγάλης διαμέτρου 5εκ., πάντα σε σταυρωτή στρώση. Χαρακτηριστικές είναι οι πλευρικές μεταβάσεις φάσεων λόγω σταυρωτής στρώσης και αποσφηνώσεων ορίζοντων. Γενικά υπάρχει έντονη κυκλοφορία ασβεστιτικού υλικού σε ωριμές ή κατά τη στρώση με αποτέλεσμα τη δευτερογενή συγκόλληση κυρίως των άμμων. Ακόμα σε στρωματίδια απαντώνται ασβεστιτικά συγκρίματα οφειλόμενα πιθανώς σε φυτικούς οργανισμούς και μορφές σκωλήκων. Αυτοί εντοπίζονται σε φακούς άστρωσης ίλυος που περιβάλλονται από εναλλαγές άμμου και χαλίκιων. Στα ανώτερα τμήματα εμφανίζονται ορίζοντες πολύμεικτων κροκαλοπαγών με ποικιλο μέγεθος κροκαλών.

Στα δείγματα που πάρθηκαν από τους ορίζοντες A, C και H προσδιορίστηκαν τα απολιθώματα που φαίνονται στον ΠΙΝΑΚΑ IV (TABLE IV).

Ηλικία

Με βάση τις στρωματογραφικές εξαπλώσεις των Τρηματοφόρων *Dorothea gibbosa* (Πλειόκαινο- Πλειοτάκαινο), και *Neogloboquadrina acoastensis* (BLOW)(Τορτόνιο- Κ. Πλειόκαινο) που απαντούν στους ορίζοντες A, C και H προκύπτει ότι η ηλικία των αποθέσεων πρέπει να είναι τουλάχιστον Κάτω Πλειόκαινο.

Παλαιοιοκολογία - παλαιοπεριβάλλον

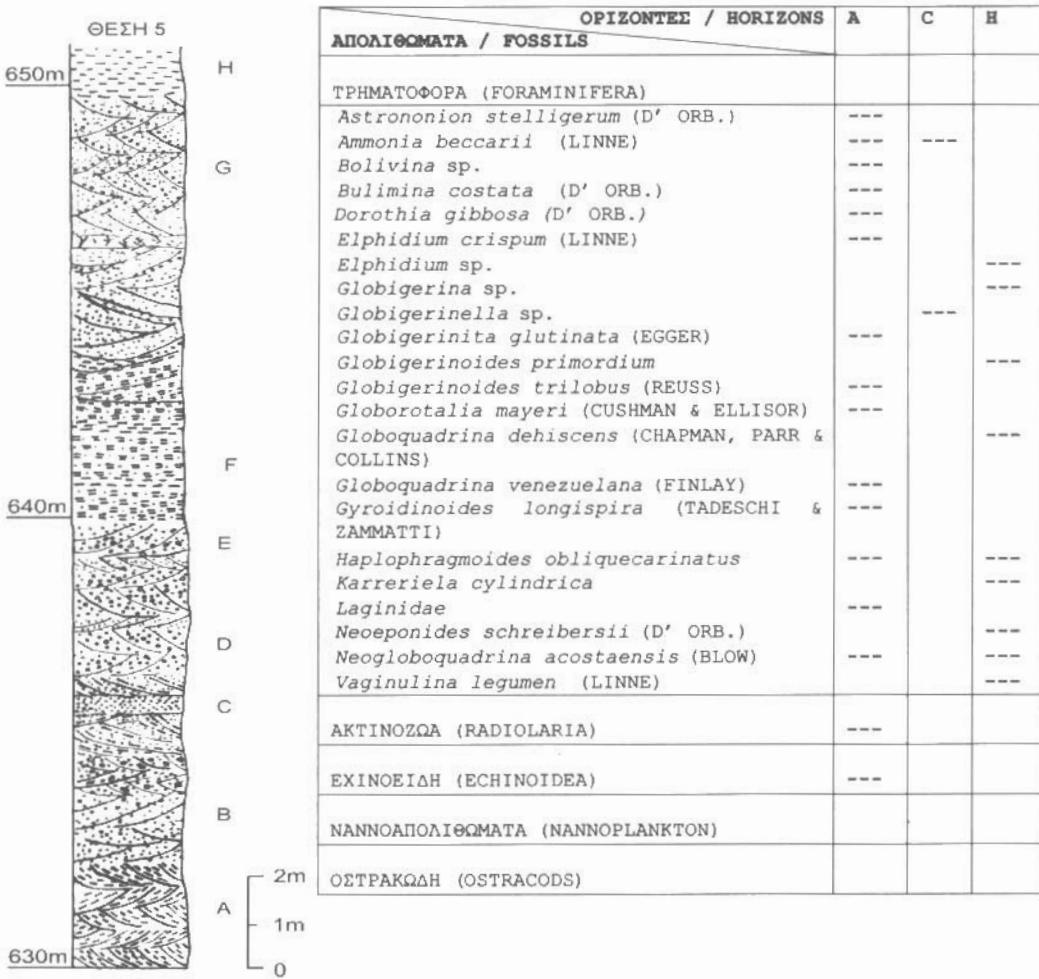
Η παρουσία ακανθών Εχίνων και βενθονικών Τρηματοφόρων υποδηλώνει καθαρά θαλάσσιο παράκτιο περιβάλλον, με ζεστά νερά.

3. ΣΥΖΗΤΗΣΗ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Όλα δύο περιγράφηκαν παραπάνω για τα λιθοστρωματογραφικά χαρακτηριστικά των αποθέσεων που μελετήθηκαν θα μπορούσαν να συνοψισθούν στα ακόλουθα:

- Οι αποθέσεις χαρακτηρίζονται από έντονες σταυρωτές στρώσεις και φακοειδείς ενδιαστρώσεις, στα οποία εμφανίζεται ισχυρή διακύμανση στο μέγεθος των κόκκων και στο πάχος των ορίζοντων.
- Η μελέτη των απολιθωμάτων (τρηματοφόρα και ναννοαπολιθώματα) που προσδιορίστηκαν στους ορίζοντες των παραπάνω τομών έδειξε ότι στο συγκεκριμένο χώρο υπάρχουν θαλάσσιες αποθέσεις ηλικίας τουλάχιστον Κάτω Πλειόκαινου. Χαρακτηριστικό της ηλικίας αυτής είναι τα ναννοαπολιθώματα που χαρακτηρίζουν τη βιοξώνη NN13 (*Ceratolithus nigerus*).
- Το περιβάλλον απόθεσης χαρακτηρίζεται ως θαλάσσιο υποπαράκτιο - περιπαράκτιο με ζεστά νερά. Επομένως, συνολικά γίνεται αντιληπτό ότι τουλάχιστον στο χώρο αυτό στην περιοχή βόρεια των Γρεβενών υπήρχε θάλασσα τουλάχιστον κατά το Κάτω Πλειόκαινο.
- Στην περιοχή μελέτης, σ' ένα δέρμα της Τραπεζίτας (λόγο πιο πάνω από τη θέση 3), εντοπίστηκαν ευρήματα από σπονδύλωτά σε στρώματα με έντονη σταυρωτή στρώση πολύ χυντά στην επιφάνεια. Η αλειφής στρωματογραφική ταξινόμηση ήταν δύσκολη λόγω έντονης αποσάθωσης και ενδείκνυται περαιτέρω έρευνα. Εν τούτοις, ο Eltgen ταξινόμησε μια σειρά από ευρήματα στο Κατώφερο, Μέσο και Ανώτερο Πλειόκαινο.
- Στο Κάτω Πλειόκαινο Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" είναι μεταλόγιας Δ.Π.Θ. ελύνθη έχουν ανακρυσταλλώθει ή επικρυσταλλώθει, υπότε ο προσδιορισμός τους είναι δύσκολος εώς αδυνατος. Γενικά σπάνια βρί-

ΠΙΝΑΚΑΣ IV (TABLE IV)

σχονται οιπρακάδη στα στρώματα που έγινε η δειγματοληψία.

- Τυπική για όλα τα είδη και τα γένη είναι η ισχυρή μείωση της συχνότητας παρουσίας απόμων στο Κάτω Πλειόκαινο. Το γεγονός ότι σχεδόν όλα τα στρώματα μέχρι το Κάτω Πλειόκαινο περιλαμβάνουν τρηματοφόρα, καθώς επίσης και κλαστικά υλικά από υπολείμματα εχινοδέρμων, υποδεικνύει το θαλάσσιο χαρακτήρα του Κάτω Πλειόκαινου.
- Ένα συχνό στοιχείο στις αποθέσεις του Κάτω Πλειόκαινου είναι τα υπολείμματα από ακανόνιστα διαμορφωμένους οωλήνες, οι οποίοι είναι είτε συμφυσματοπαγείς είτε εκκριματικοί ασβεστιτικοί.
- Η μελέτη των δειγμάτων στο μικροσκόπιο μας έδωσε την ευκαιρία να συγχρίνουμε ορισμένα χαρακτηριστικά των κατωπλειοκαινικών και των μολασσικών αποθέσεων, από όπου προκύπτουν τα τελευταία από τα παραπάνω συμπεράσματα τα οποία ουσιαστικά επιβεβαιώνουν τις περιγραφές του Eltgen (1986).
- Από τις αναφορές του Eltgen (1986) σημαντικό είναι να αναφέρουμε ότι:
- Αυτός προσδιορίζει ολόκληρο το Πλειόκαινο στην περιοχή μελέτης και όχι μόνο το Κάτω Πλειόκαινο. Συγκεκριμένα περιγράφει το κατώτερο, μέσο και ανώτερο Πλειόκαινο στις θέσεις ΑΝΑ του Πολύλακκου και ΝΔ του Αξιοκάμπου (Εικ. 1).
- Το δριμό Μειόκαινο-Πλειόκαινον μπορεί να προσδιοριστεί εύκολα από την σχεδόν ολοκληρωτική έλλειψη πολλών συμφυσματοπαγών στο κατώτερο Πλειόκαινο, μια ολόκληρη σειρά από εκκριματικούς τύπους βενθονικής έως πελαγικής προέλευσης. Πολλά είδη που ανήκουν στους αντιπροσώπους των Miliolidae, Nodosariidae, Globigerinidae στο Μειόκαινο, δεν απαντούν στο Πλειόκαινο.

- Σε μια τομή δυτικά της Τραπεζίτσας, στην κάμψη του Αλιάκμονα στη συμβολή με τον Πραμορέτσα, στη βάση της ακολουθίας των εναλλασσόμενων κροκαλοπαγών και φαρμιτών βρίσκεται το ουσιαστικό δριο Μειοκαίνου – Πλειοκαίνου. Παρότι στο κροκαλοπαγές δεν βρέθηκαν απολιθώματα, η άποψη αυτού σημειώνεται στο ότι τα πιο κάτω στρώματα είχαν μειοκανικά τρηματοφόρα, τα οποία δεν μπόρεσαν να βρεθούν πάνω από το κροκαλοπαγές.

Βεβαίως το σημαντικότερο δώλων των παραπάνω είναι ότι τουλάχιστον στο χώρο αυτό στην περιοχή βρέθεια των Γρεβενών υπήρχε θάλασσα τουλάχιστον κατά το Κάτω Πλειόκανο. Όμως το ερώτημα είναι από πού επικοινωνούσε η θάλασσα που υπήρχε στην περιοχή μελέτης κατά το Πλειόκανο με την τότε Μεσόγειο; Διότι ανατολικά της αναπτύσσεται η λεκάνη Σερβίων – Πτολεμαϊδας που έχει πληρωθεί με λιμναϊκές αποθέσεις πλειοκανικής ηλικίας. Νότια επίσης δεν υπάρχουν θαλάσσιες αποθέσεις πλειοκανικής ηλικίας επομένως θα πρέπει να εξεταστεί η περίπτωση της επικοινωνίας προς τα βόρεια και δυτικά της περιοχής μελέτης. Το σύγουρο είναι ότι ο παλαιογεωγραφικός χώρος της περιοχής μελέτης κατά το Πλειόκανο πρέπει να ήταν πολύ διαφορετικός από τον σημερινό και σημαντικό τημήμα, αν όχι το σημαντικότερο, των ανυψωτικών κινήσεων να έχει λάβει χώρα κατά το Τεταρτογενές δηλαδή τα τελευταία 3.4Ma.

4. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

- BIZON G. & BIZON J.J., 1967.- Microfaunes planctoniques de Paléogene supérieur et du Néogène marins en Grèce occidentale. *Giornale di Geol. Ann. Mus. Geol.ser. 2, XXXV, fasc. II*, 313-330, Bologna.
- BIZON, G., BIZON, J. J. AVEC COLL. AUBERT, J. & OERTL, I., 1972.- Atlas des principaux foraminifères planctoniques du bassin méditerranéen Oligocène à Quaternaire. Edition technip., 316 p., Paris.
- BIZON G. & BIZON J.J., 1984.- Ecologie des microorganismes en Méditerranée occidentale «ECOMED». *Assoc. Fr. Techn. Petr. Paris*
- BRUNN, J.H., 1956.- Contribution à l' étude géologique de Pinde septentrionale et de la Macédoine occidentale. *Ann. Géol. Pays Hellén.*, 7, 1-358.
- BUKRY, D., 1973.- Coccolith stratigraphy Leg 13. Deep Sea Drilling Project. In Ryan, W.B.F., Hsu, K. J. et al. Initial Reports of the Deep Sea Drilling Project, Vol. 1, Washington (U.S. Govern. Print. Off.), 817-822.
- ELTGEN, H., 1986.- Feinstratigraphisch - Fazielle Untersuchungen an Pliozän - Sedimenten im Tertiärbecken Südlich Neapolis/Kozani, Nordgriechenland. *É.G.M.E. Geol. Geoph. Res., Special Issue*, 107-115.
- FAUGERES, L. & VERGELY, P., 1974.- Existence de déformations en compression d'age quaternaire ancien (Villafranchien supérieur) dans le Massif du Vourinos (Macédoine occidentale, Grèce). *C.R. Acad. Sc. Paris*, 278, sér. D, 1313-1316.
- FERMELI,G.& IOAKIM C., 1992.- Biostratigraphy and paleoecological interpretation of Miocene succession in the molassic deposits of Tsotylio, Mesohellenic Trench (Grevena area, N. Greece). *Paleont. i Evol.*, 24-25, 199-208.
- ΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ Ι. & ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , 1999. - Μορφοτεκτονικές παρατηρήσεις στη λεκάνη του ποταμού Πραμορίτσα (Γρεβενά). Πρακτικά 5^{ου} Πανελλήνιου Γεωγραφικού Συνέδριου της Ελλ. Γεωγραφικής Εταιρίας, σελ. 94-100.
- GARTNER,S.JR.1973.- Absolute chronology of the Late Neogene calcareous nannofossil succession in the Equatorial Pacific. *Geol. Soc. Am. Bull.*, 84, 2021 - 2034.
- HARLAND, B., ARMSTRONG, R., COX, A., CRAIG, L., SMITH, A., SMITH, D., 1989.- A geologic time scale 1989. *Publ. Cambridge Univ. Press*, 125p.
- KOUFOS, G.D. AND KOSTOPOULOS, D.S., 1993.- A stenonoid horse (Equidae. Mammalia) from the Villafranchian of Western Macedonia, Greece. *Bull. Geol. Soc. Greece*, XXVIII/3, 131-143, Athens.
- ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑΚΑΝΤΩΝΗ, Α., ΜΙΡΚΟΥ, Μ.Ρ., ΜΑΡΙΟΛΑΚΟΣ, Η., ΛΟΓΟΣ, Ε., ΛΟΖΙΟΣ, Σ., ΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, Ι. 1988 – Στρωματογραφικές παρατηρήσεις στα μεταλπικά ιζήματα της περιοχής Θουρίας Ανω Άμφιας (Ν. Μεσσηνίας) και νεοτεκτονική ερμηνεία τους. *Πρακτικά 4^{ου} Γεωλογ. Επιστ. Συνεδρ. της Ελλ. Γεωλ. Ετ. Δελτ. Ελλ. Γεωλ. Ετ. XXIII/3*, 275-295.
- MARTINI, E., 1971. Standard Tertiary and Quaternary calcareous nannoplankton zonation: Second Plank. *Conf. Proc.*, Roma 1970, 2, 739-785.
- OKADA H. & BUKKRY, 1980 – Supplementary modification and introduction of code numbers to the low-latitude coccolith biostratigraphic zonation (BUKKRY, 1973, 1975). *Marine Micropaleontol.*, 5(3):321-325; Amsterdam.
- RIO, D., 1974.- Remarks on late Pliocene-early Pleistocene calcareous nannofossils stratigraphy in Italy. *Ateneo Parmense, acta nat., Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος"* - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

- SOLIMAN H.A. & ZYGOJANNIS N., 1979B.- On the biozonation of the Oligocene sequences by foraminifera in the South Mesohellenic Basin, Northern Greece. *Proc., VI Coll. Geol. Aegean Region*, 3, 1085-1094, Athens.
- VENEC- PEYRE M.T. 1984 Ecologie des microorganismes en Mediterranee occidentale «ECOMED», *Assoc. Fr. Techn. Petr.* Paris
- ZYGOJANNIS N., & MÜLLER C., 1982.- Nannoplankton Biostratigraphie der tertiären Mesohellenischen Molasse (Nordwest-Griechenland). *Z.dt. geol. Ges.*, 445-455, 1Add., 1 Tab. Hannover.